

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

Sokółka, 15 marca 2023 r.

Redaktor Naczelny Telewizji Polsat Sp. z o.o.

Telewizja Polsat Sp. z o.o.

ul. Ostrobramska 77, 04-175 Warszawa

KRS 0000388899

Wnioskodawca:

Agnieszka Poważa

Kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Dąbrowie Białostockiej

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
w Dąbrowie Białostockiej

ul. Solidarności 1, 16-200 Dąbrowa Białostocka
zastępowana przez

radcę prawnego Marię Samojłowicz

Kancelaria Radcy Prawnego Maria Samojłowicz

ul. Wodna 7 lok. 3, 16-100 Sokółka

tel. +48 502 299 214

e-mail: kancelaria@samojlowicz.com

WNIOSEK

o sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w materiale prasowym oraz zaprzestanie szerzenia nieprawdziwych informacji

Działając w imieniu Wnioskodawcy na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, którego wierzytelny odpis przedkładam w załączeniu, na podstawie ust. 31a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914), w związku z nieprawdziwymi informacjami zawartymi w materiale prasowym pt. "Każą niewidomemu zapłacić za pobyt ojca w DPS" wyemitowanym w dniu 9 marca 2023 r. w programie "Interwencja" na antenie Telewizji Polsat Sp. z o.o. a także w materiale prasowym zamieszczonym na oficjalnej stronie internetowej programu "Interwencja" pod adresem:

https://interwencja.polsatnews.pl/reportaz/2023-03-09/kaza-niewidomemu-zaplacic-za-pobyt-ojca-w-dps/?fbclid=IwAR2hJx8N7RxK0kjP3rpfbMGM7GFijRVbGdiK0-TLQAs27vJ_9z6aiJ8PiCI

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

wzywam do opublikowania rzeczowego i odnoszącego się do faktów sprostowania nieścisłej i nieprawdziwej wiadomości zawartej w materiałach prasowych, poprzez publikację oświadczenia o treści:

“W wyniku błędnej oceny okoliczności faktycznych oraz sytuacji prawnej bohatera materiału, informacje zawarte w materiale prasowym pt. “Każą niewidomemu zapłacić za pobyt ojca w DPS” wyemitowanym w dniu 9 marca 2023 r., przedstawiają zniekształcony obraz rzeczywistości i nie odpowiadają prawdzie, a w szczególności:

- 1) **nieprawdą jest**, że urzędnicy MOPS w Dąbrowie Białostockiej niesłusznie domagają się od bohatera materiału należności za pobyt jego ojca w DPS,
- 2) **nieprawdą jest**, że Dom Pomocy Społecznej na utrzymanie ojca bohatera materiału „zabierał jego całą rentę”,
- 3) **nieprawdą jest**, że Gmina Dąbrowa Białostocka zaczęła dochodzić należności od bohatera materiału dopiero po śmierci jego ojca, tj. po czterech latach pobytu ojca w DPS,
- 4) **nieprawdą jest**, że prawo dopuszcza umorzenie postępowania w momencie spełnienia chociaż jednego z ustawowo przyjętych kryteriów, przy czym bohater materiału spełnia wszelkie przesłanki, żeby być zwolnionym z opłaty za pobyt jego ojca w DPS,
- 5) **nieprawdą jest**, że w przypadku postępowania prowadzonego wobec bohatera materiału zachodzą przesłanki umożliwiające pracownikom MOPS umorzenie postępowania,
- 6) **nieprawdą jest**, że sytuacja zdrowotna i materialna bohatera materiału nie pozwala na spłatę zobowiązań,
- 7) **nieprawdą jest**, że w przypadku bohatera materiału, możliwość dochodzenia roszczenia uzależnione jest od spełnienia kryterium dochodowego w kwocie 2328 zł/osobę,
- 8) **nieprawdą jest**, że kwota dochodzonego roszczenia jest dla MOPS nieznaczną sumą.”

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

w sposób odpowiadający warunkom określonym w treści art. 32 prawa prasowego, we wskazanym poniżej terminie:

- w odniesieniu do w elektronicznej formy dziennika lub czasopisma, w której zamieszczono materiał prasowy będący przedmiotem sprostowania - **poprzez jego zamieszczenie na głównej stronie internetowej portalu "Interwencja" pod adresem <https://interwencja.polsatnews.pl/> - tej samej, na której ukazał się omawiany materiał prasowy, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania przedmiotowego wniosku**; Sprostowanie winno być opublikowane w taki sam sposób, w jaki opublikowany został materiał prasowy, tj. czcionką w kolorze czarnym, o rozmiarze, stylu i formacie odpowiadającym czcionce tekstu opublikowanego materiału prasowego, na tym białym tle kolorystycznym, pod widocznym tytułem "Sprostowanie",
- w odniesieniu do materiału prasowego wyemitowanego w dniu 9 marca 2023 r. w programie "Interwencja" na antenie Telewizji Polsat Sp. z o.o., będącego przedmiotem sprostowania - **poprzez jego odczytanie przez prowadzącego program „Interwencja” na antenie Telewizji Polsat podczas najbliższej emisji programu, w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wniosku.**

Informację o terminie publikacji sprostowania na stronie internetowej oraz terminie odczytania sprostowania na antenie programu Interwencja Telewizji Polsat proszę przesłać za pośrednictwem poczty elektronicznej pod adres: kancelaria@samojlowicz.com.

Równocześnie, mając na uwadze dobro bohatera emitowanych materiałów, ochronę dobrego imienia pracowników MOPS w Dąbrowie Białostockiej, dbałość o zaufanie obywateli do organów administracji, a także dobro lokalnej społeczności, wzywam do zaprzestania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, stanowiących przedmiot materiałów prasowych określonych powyżej.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 10 ust. 1 prawa prasowego, podstawowym zadaniem dziennikarzy jest służba społeczeństwu i państwu. Służba społeczeństwu przejawiać się powinna w szczególności w zakresie realizacji prawa dostępu do rzetelnej i prawdziwej informacji oraz kreowania obszarów służących realizacji uczciwej debaty publicznej (M. Brzozowska-Pasieka [w:] M. Olszyński, J. Pasieka, M. Brzozowska-Pasieka, Prawo prasowe. Komentarz praktyczny, Warszawa 2013, art. 10.). Równocześnie, wolą ustawodawcy, na przedstawicieli prasy został nałożony obowiązek działania zgodnie z etyką zawodową i zasadami współżycia społecznego, w granicach określonych przepisami prawa. Wśród norm etycznych, określających zasady wykonywania pracy dziennikarza, istotną rolę odgrywają: zasada obiektywizmu, zobowiązanie do opisywania wydarzeń zgodnie z prawdą a także obowiązek poszanowania ludzkiej godności, praw, dóbr osobistych - w szczególności prywatności i dobrego imienia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że obowiązkiem dziennikarza jest zachowanie rzetelności czyli solidności, odpowiedzialności za słowo, niewprowadzania w błąd. Sąd Najwyższy podkreśla przy tym, że: „Wprawdzie w treści dziennikarskiej wypowiedzi dozwolona jest przesada, to jednak prasa nie może przekroczyć granic prawnych i etycznych, zwłaszcza w zakresie ochrony dobrego imienia i praw innych osób” (postanowienie SN z 2 września 2003 r., IV KK 197/2003, Biul. SN 2004, nr 2, poz. 14, LexisNexis nr 365955).

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca wskazuje, że w toku czynności prowadzonych w siedzibie MOPS w Dąbrowie Białostockiej, poprzedzających przygotowanie i emisję materiałów prasowych, reporter programu „Interwencja”, Artur Borzęcki, dopuścił się naruszenia szeregu zasad etyki dziennikarskiej. Okoliczności przedmiotowego postępowania ocenić należy wysoce nagannie, bowiem doszło do naruszenia zasad i norm, przyjętych za kluczowe w działalności zawodowej dziennikarza, co stanowi pogwałcenie zasad etyki dziennikarskiej a przy tym istotnie urąga zasadzie rzetelności i profesjonalizmu dziennikarskiego.

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

Zastosowana przez Redaktora manipulacja dziennikarska, wynikająca z niezrozumienia tematyki sprawy oraz braku wiedzy w zakresie rzeczywistych okoliczności postępowania, w sposób szczególny godzi w interes bohatera przygotowanego materiału, który w wyniku wprowadzenia w błąd w przedmiocie obowiązujących regulacji prawnych, pozbawiony jest możliwości dokonania właściwej oceny własnej sytuacji.

Opublikowane w mediach materiały prasowe, stanowiące przedmiot niniejszego wniosku, przedstawiają przekłamany obraz rzeczywistości i nie odpowiadają prawdzie, mimo że sugeruje się ich reportażowy charakter. Odnosząc się do treści żadanego sprostowania Wnioskodawca wskazuje że:

Ad. 1-7 Wbrew twierdzeniom, wyrażonym w treści reportażu, jak również wbrew opinii wyrażonej bezpośrednio przez Redaktora w toku czynności prowadzonych w siedzibie MOPS w Dąbrowie Białostockiej, stanowiących przedmiot odrębnej skargi, nie jest prawdą, że urzędnicy MOPS w Dąbrowie Białostockiej niesłusznie domagają się od bohatera materiału należności za pobyt jego ojca w DPS. Powyższe stwierdzenie, w ocenie Wnioskodawcy, wynika w szczególności z nieznajomości, po stronie autora materiału dziennikarskiego, zarówno okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy, w tym sytuacji obu stron prowadzonego postępowania, jak również regulacji prawnych obowiązujących w przedmiotowym zakresie. Wnioskodawca wskazuje, że wszelkie czynności prowadzone przez MOPS w Dąbrowie Białostockiej wobec bohatera materiału prasowego, oparte są ściśle na przepisach prawa, kształtujących w sposób bezpośredni jego sytuację, ze szczególnym uwzględnieniem treści ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 z późn. zm.), zwanej dalej u.p.s. Art. 61 u.p.s. wskazuje wprost, jakie podmioty są zobowiązane do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej, statuując jednocześnie zakres i kolejność odpowiedzialności poszczególnych podmiotów. Jeżeli pensjonariusz (lub jego przedstawiciel ustawowy) nie jest w stanie uiścić opłat, to obciążają one kolejno małżonka, zstępnych, wstępnych oraz gminę, z której osoba została skierowana do

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

domu pomocy społecznej. Należy zaznaczyć, że opłat nie dzieli się po równo na wszystkich zobowiązanych, ale obciąża się ich w kolejności: małżonek, zstępni, wstępni, właściwa gmina (por. wyrok NSA z 24.08.2016 r., I OSK 20/15; wyrok WSA w Białymstoku z 26.03.2015 r., II SA/Bk 26/15).

Granice obciążenia małżonka, zstępnych i wstępnych opłatą za pobyt osoby bliskiej w DPS zostały wyznaczone ustawowo (art. 61 ust. 2 pkt 2 u.p.s.). Jeżeli zobowiązany jest osobą samotnie gospodarującą, to obowiązek partycypacji w kosztach pobytu w DPS powstaje, gdy jego dochód przekracza 300% kryterium dochodowego. W okolicznościach przedmiotowego postępowania, w chwili ustalania kręgu osób zobowiązanych do ponoszenia opłaty częściowej za pobyt w DPS w odniesieniu do bohatera materiału prasowego, ustalono że zgodnie z przepisami jest on zobowiązany do uiszczania należności z tego tytułu w kwocie określonej prawomocną decyzją.

Równocześnie, jak wyrażono *expressis verbis* w treści ustępu 3 przedmiotowej regulacji, w przypadku, gdy osoby zobowiązane nie wywiązują się z obowiązku opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej, opłaty te zastępczo wnosi gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej. W przedmiotowym zakresie, obowiązek gminy ma charakter warunkowy i polega na zastępczym wnoszeniu opłat nieuiszczanych przez osoby zobowiązane. Gmina ma obowiązek, w sposób zastępczy, wnosić opłaty z tytułu pobytu w domu pomocy społecznej za osoby, które ze swoich zobowiązań przestały albo nie zaczęły się wywiązywać. Wydatki gminy podlegają przy tym ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Wymaganie wnoszenia opłat, które nie zostały uiszczone przez osoby do tego zobowiązane, jest prawnym obowiązkiem gminy. Należyte wywiązywanie się z tej powinności wymusza na gminie obowiązek odmiennego rodzaju - stałego czuwania nad terminową realizacją należności z tytułu opłaty za pobyt w domu przez wszystkie podmioty obciążone tym zobowiązaniem. Powzięcie wiadomości o zaległości, jakiej

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

dopuszczał się jeden ze zobowiązanych podmiotów, nakazuje gminie niezwłoczne uiszczenie opłaty zastępczej, w wysokości odpowiadającej opłacie, którą podmiot zobowiązany uiściłby, gdyby prawidłowo i terminowo wykonywał swój obowiązek. Następczym uprawnieniem gminy jest domaganie się od osoby, która naruszyła swoje obowiązki uiszczania opłaty, zwrotu kwoty, jaką gmina w zastępczy sposób musiała uiścić na rzecz domu pomocy społecznej (regres publicznoprawny) (W. Maciejko [w:] P. Zaborniak, W. Maciejko, Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz, wyd. IV, Warszawa 2013, art. 61.).

Dochodzenie roszczeń przez gminę powinno być poprzedzone wydaniem decyzji na podstawie art. 104 ust. 3 u.p.s., co wynika z odpowiedniego stosowania art. 104 ust. 3–8. Tym samym należy przyjąć, że zwrot należności powinien być egzekwowany na podstawie decyzji o zwrocie, a nie decyzji ustalającej opłatę. Decyzja w sprawie zwrotu należności powinna określać kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin zwrotu, a jej wydanie powinno nastąpić po zbadaniu sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej zobowiązanego (art. 107 ust. 1 u.p.s.). Jednocześnie, w szczególnie uzasadnionych przypadkach organ może na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, w związku z odpowiednim stosowaniem art. 104 ust. 3–8 u.p.s. "Zastosowanie art. 104 ust. 4 może mieć miejsce wyłącznie w sytuacjach nadzwyczajnych, a nie może być traktowane jako coś „rutynowego” i możliwego do zastosowania w każdej – co do zasady – sprawie (wyrok WSA w Lublinie z 3.09.2015 r., II SA/Lu 781/14, LEX nr 1945142). Podobnie jak przy interpretacji art. 41 u.p.s., „szczególnie uzasadniony przypadek” to przede wszystkim taka sytuacja osoby lub rodziny, która ponad wszelką wątpliwość pozwala stwierdzić, że jest nadzwyczaj drastyczna, dotkliwa w skutkach i głęboko ingerująca w plany życiowe, a wynika ze zdarzeń niecodziennych, nadzwyczajnych. Należą do nich zdarzenia występujące zupełnie okazjonalnie, wymagające wielu niefortunnych zbiegów okoliczności, wykraczające poza możliwości ludzkiej zapobiegliwości

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

(wyrok WSA w Lublinie z 9.05.2019 r., II SA/Lu 189/19, LEX nr 2676653). W wyroku z 5.12.2019 r., III SA/Kr 1066/19, LEX nr 2758542, WSA w Krakowie podniósł, że „wymagana w świetle ww. przepisu szczególność danego przypadku, w którym określona osoba lub osoby zwracają się o odstąpienie od żądania zwrotu świadczeń, ma jasno wynikać, być jednoznaczna na tle sytuacji innych osób korzystających z pomocy społecznej. Zatem nawet takie okoliczności jak: ciężka choroba, niepełnosprawność czy trudna sytuacja materialna, same w sobie nie wyczerpują jeszcze pojęcia przypadku «szczególnie uzasadnionego», skoro w świetle art. 7 pkt 1, 5 i 6 u.p.s. ubóstwo, niepełnosprawność oraz długotrwała lub ciężka choroba stanowią, między innymi, podstawowe powody udzielania świadczeń z pomocy społecznej”. WSA w Kielcach w wyroku z 12.02.2020 r., II SA/Ke 962/19, LEX nr 2803952, zauważył, że „wskazanie na przypadek szczególnie uzasadniony powoduje, że na podstawie art. 104 ust. 4 u.p.s. katalog indywidualnych spraw, w których osoby zobowiązane do zwrotu świadczenia nienależnego domagają się ulgi, można podzielić na przypadki zwykłe oraz właśnie przypadki szczególne. Przypadek zwykły, nieczyniący zadość wymogom przypadku szczególnego, to przypadek przeciętny, zwyczajny. Zwykły przypadek w sprawie zwrotu świadczenia nienależnie pobranego występuje nawet wtedy, gdy osoba zobowiązana z trudnością będzie musiała wygospodarować niezbędne środki pieniężne do wykonania zobowiązania, gdyż napotkanie znacznych trudności nie uchyla stanu zwykłego przypadku wykonania zobowiązania nałożonego decyzją uznającą świadczenie za nienależne i żądającą jego zwrotu. W konsekwencji, trudna sytuacja bytowa, stosunkowo duża wysokość kwoty objętej obowiązkiem zwrotu w stosunku do kwoty aktualnych dochodów – nie zwalniają z obowiązku zwrotu świadczenia nienależnego”. I. Sierpowska [w:] Pomoc społeczna. Komentarz, wyd. VI, LEX/el. 2021, art. 104.

W okolicznościach przedmiotowego postępowania Wnioskodawca wskazuje, że w przypadku bohatera materiału, w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie zwrotu opłat dokonanych zastępczo przez Gminę Dąbrowa Białostocka sytuacja

osobista, rodzinna, dochodowa i majątkowa zobowiązanego jest szczegółowo badana. Podkreślenia wymaga fakt, że decyzja w przedmiotowym postępowaniu nie została jeszcze wydana, więc niezgodny z prawdą materiał prasowy ma na celu wywołanie u osoby wydającej decyzję stan niepokoju i przekonania do przyjęcia rozstrzygnięć nieuzasadnionych prawnie, zaś zgodnych z narzuconym przez Redaktora rozumowaniem.

Ad. 2 Nieprawdą jest, że na utrzymanie ojca bohatera materiału w Domu Pomocy Społecznej pobierana była renta, w wysokości odpowiadającej pełnej kwocie przysługującego mu świadczenia. Zgodnie z treścią art. 61 ust. 2 u.p.s., opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej ponosi mieszkaniec domu, przeznaczając na ten cel nie więcej niż 70% swojego dochodu. Również w przedmiotowej sytuacji, na poczet odpłatności za pobyt w DPS pobierane były przychody mieszkańca domu w kwocie nieprzekraczającej ustawowo określonej wysokości, co pozwoliło na częściowe pokrycie należności za pobyt mieszkańca w DPS. Pozostałe 30% dochodu pozostawało do dyspozycji ojca bohatera programu, a niewykorzystana przez niego kwota, po jego śmierci weszła w skład masy spadkowej.

Ad. 3 Nieprawdą jest, że Gmina Dąbrowa Białostocka zaczęła dochodzić od bohatera materiału należności z tytułu pobytu jego ojca w DPS dopiero po śmierci jego ojca, tj. po czterech latach pobytu ojca w DPS. W rzeczywistości, gmina nie dochodzi od bohatera materiału należności z tytułu pobytu jego ojca w DPS. Gmina domaga się natomiast zwrotu opłat wniesionych zastępczo, do których ponoszenia bohater programu był zobowiązany na podstawie prawomocnej decyzji, a których wbrew ciążącego na nim obowiązku, nie uregulował.

Ad. 4. Nieprawdą jest, że prawo dopuszcza umorzenie postępowania w przedmiocie zwrotu opłaty wniesionej przez gminę zastępczo, w przypadku spełnienia chociaż jednego z ustawowo przyjętych kryteriów. Instytucja umorzenia postępowania w przedmiocie zwrotu opłaty wniesionej przez gminę zastępczo nie została przewidziana w treści obowiązujących przepisów prawnych. W związku

z odpowiednim stosowaniem art. 104 ust. 3–8 u.p.s., w szczególnie uzasadnionych przypadkach organ może natomiast, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę opłat wniesionych zastępczo przez gminę w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, co zostało uwzględnione w toku postępowania prowadzonego w przedmiotowej sprawie przez pracowników MOPS w Dąbrowie Białostockiej.

Ad. 5, 7 Nieprawdą jest, że sytuacja zdrowotna i materialna bohatera materiału nie pozwala na spłatę zobowiązań, z uwagi na kryterium dochodowe, określone w treści art. 61 ust. 2 pkt 2 u.p.s. W okolicznościach przedmiotowej sprawy, wyznaczone ustawowo granice obciążenia opłatą za pobyt osoby bliskiej w DPS (art. 61 ust. 2 pkt 2 u.p.s.), określone były na etapie ustalania kręgu podmiotowego zobowiązanych do partycypacji w przedmiotowych kosztach oraz zakresu odpowiedzialności bohatera materiału, tj. w toku odrębnego postępowania, zakończonego wydaniem prawomocnej decyzji. W przypadku postępowania w przedmiocie zwrotu opłat wnoszonych zastępczo przez gminę, kryterium dochodowe nie stanowi przesłanki warunkującej możliwość i słuszność dochodzenia przez gminę należności oraz nie wpływa na treść wzajemnych zobowiązań stron.

Ad. 6 Nieprawdą jest, że sytuacja zdrowotna i materialna bohatera materiału nie pozwala na spłatę zobowiązań. W okolicznościach przedmiotowego postępowania Wnioskodawca ponownie wskazuje, że w przypadku bohatera materiału, w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie zwrotu opłat dokonanych zastępczo przez Gminę Dąbrowa Białostocka sytuacja osobista, rodzinna, dochodowa i majątkowa zobowiązanego jest szczegółowo badana. Podkreślenia wymaga fakt, że decyzja w przedmiotowym postępowaniu nie została jeszcze wydana, więc niezgodny z prawdą materiał prasowy ma na celu wywołanie u osoby wydającej decyzję stan niepokoju i przekonania do przyjęcia rozstrzygnięć nieuzasadnionych prawnie, zaś zgodnych z narzuconym przez Redaktora rozumowaniem.

Ad. 8 Nieprawdą jest, że kwota dochodzonego roszczenia jest dla MOPS nieznaczną sumą. MOPS prowadzi politykę finansową według zasad określonych w ustawie o finansach publicznych dla jednostek budżetowych oraz ustawie o rachunkowości.

Budżet Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dąbrowie Białostockiej na rok 2023 r. na świadczenia społeczne w zakresie zabezpieczenia podstawowych potrzeb bytowych najuboższych mieszkańców Gminy w formie jednorazowych zasiłków celowych, wynosi 37 000 zł. Kwota opłat, wniesionych zastępczo przez Gminę Dąbrowa Białostocka, za pobyt ojca bohatera reportażu, do których ostateczną i prawomocną decyzją był zobowiązany bohater reportażu, stanowi ponad 10% budżetu Gminy na pomoc najuboższym.

W związku z powyższym, wydatkowanie środków finansowych odbywa się pod reżimem przewidzianym dla środków publicznych. Racjonalne wykorzystanie budżetu przeznaczonego na założone cele, służyć ma realizacji zadań Ośrodka. Głównym celem działalności MOPS jest świadczenie pomocy osobom i rodzinom, które znalazły się w trudnej sytuacji życiowej, a nie są w stanie pokonać jej wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia. Podopieczni MOPS to w zdecydowanej większości osoby żyjące w trudnych lub bardzo trudnych warunkach, o dochodach poniżej minimum socjalnego lub bez własnego dochodu, zmagający się z problemami zdrowotnymi, niepełnosprawnością lub przemocą w rodzinie. Osoby samotne, pozbawione rodziny lub posiadające na wychowaniu dzieci, w tym samotnie wychowujące dzieci.

W ustawie o pomocy społecznej określone są zadania Ośrodka, zmierzające do wzmocnienia i odzyskiwania zdolności osób lub rodzin do samodzielnego funkcjonowania w społeczeństwie, m.in. poprzez przyznawanie i wypłacanie świadczeń określonych w ustawie o pomocy społecznej oraz rozbudowywanie infrastruktury socjalnej. Dobrowolna rezygnacja z należności, przysługujących Gminie w oparciu o przepisy prawa, nie znajduje uzasadnienia w kontekście zasad dysponowania środkami publicznymi, a przy tym istotnie godzi w interes

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

podopiecznych MOPS, których potrzeby nie mogą być w realizowane, w związku z deficytem środków finansowych.

Powyższa argumentacja w całości przeczy istotnym, z punktu widzenia Prawa prasowego oraz etyki dziennikarskiej, zasadom rzetelności i prawdziwości informacji przekazywanych w emitowanych materiałach prasowych oraz potwierdza konieczność ich sprostowania.

Zgodnie z treścią art. 31a Prawa prasowego, na wniosek zainteresowanej osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, redaktor naczelny właściwego dziennika lub czasopisma jest obowiązany opublikować bezpłatnie rzeczowe i odnoszące się do faktów sprostowanie nieścisłej lub nieprawdziwej wiadomości zawartej w materiale prasowym. Sprostowanie jest rzeczowe w przypadku, gdy odnosi się do faktów przedstawionych w materiale prasowym. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy, powinno być ono wypowiedzią zawierającą korektę wiadomości podanej w materiale prasowym, którą bohater tej wiadomości ocenia jako nieprawdziwą lub nieścisłą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2016 r. Sygn. akt I CSK 733/15).

W rozumieniu ustawy, *prasa* oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środki masowego przekazywania, w tym także rozgłośnie oraz tele – i radiowęzły zakładowe, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską (art. 7 ust. 2 pkt 1 Prawa prasowego). *Materiałem prasowym* jest natomiast każdy opublikowany lub przekazany do opublikowania w prasie tekst albo obraz o charakterze informacyjnym,

MARIA SAMOJŁOWICZ

Kancelaria Radcy Prawnego

publicystycznym, dokumentalnym lub innym, niezależnie od środków przekazu, rodzaju, formy, przeznaczenia czy autorstwa (art. 7 ust. 2 pkt 4 Prawa prasowego).

Jednocześnie informuję, że w przypadku braku zamieszczenia sprostowania w trybie przewidzianym przepisami ustawy Prawo prasowe, Wnioskodawca podejmie czynności zgodnie z art. 39 ust. 1 ww. ustawy.

Z uwzględnieniem argumentacji wskazanej powyżej, konieczność wystąpienia z przedmiotowym wnioskiem jest uzasadniona, dlatego wnoszę jak w *petitum*.

RADCA PRAWNY
Samojłowicz
Maria Samojłowicz
BŁ/1374